

Notitie Wet Inburgering
Gemeente Heusden

Januari 2010

Inhoudsopgave

1. Inleiding	2
- geschiedenis van inburgering in Nederland...	2
- introductie Wet Inburgering.....	3
- Deltaplan inburgering	3
2. Wet Inburgering	4
- algemene inburgeringsplicht.....	4
- doelgroepen.....	5
- nieuwkomers.....	5
- oudkomers.....	5
- geestelijk bedienaren.....	6
- het inburgeringsexamen.....	6
- het praktijkdeel.....	7
- het centraal deel.....	7
- korte vrijstellingstoets.....	8
- niveau en eindtermen.....	8
- kosten.....	8
- financiële vergoedingen.....	8
- het inburgeringsdiploma.....	8
- inburgering en naturalisatie.....	8
3. Rol van de gemeente	9
- informatie en advies.....	9
- handhaving.....	9
- bestuurlijke boetes.....	10
- verlengen.....	10
- facilitering van inburgeringsplichtigen.....	11
- verordening.....	11
4. Regeling vrijwillige inburgering	12
5. Hoofdpijnen van de bekostiging	12
6. Lokaal beleid	13
- Deltaplan inburgering	13
- nadere invulling verordening.....	13
- de informatieverstrekking.....	14
- aanwijzen van de doelgroepen.....	14
- inning van de eigen bijdrage.....	15
- hoogte van de bestuurlijke boete.....	16
7. Uitvoeringstaken	16
8. Aanbesteding	17

1. Inleiding

Per 1 januari 2007 is een nieuw inburgeringstelsel in werking getreden bestaande uit twee onderdelen: de Wet inburgering (Wi) voor "inburgeringsplichtigen" en de Regeling Vrijwillige Inburgering 2007 voor "inburgeringsbehoefteigen". Dit stelsel vervangt de Wet Inburgering Nieuwkomers (WIN) en de regeling Inburgering Oudkomers. Het betreft een ingrijpende wijziging op het gebied van de inburgering. De nieuwe Wet Inburgering vraagt om verandering. Meer nadruk wordt gelegd op de eigen verantwoordelijkheid van de inburgeraar, de veranderde rol van gemeenten en de bezuinigingen op inburgeringsgelden dwingt de gemeente ertoe om te komen tot een herziening van de wijze waarop uitvoering wordt gegeven aan het inburgeringsproces. Tevens wordt in de nieuwe wet een koppeling gelegd met het reïntegratiebeleid.

De uitgangspunten van de Wet inburgering zijn:

- Er komt een algemene inburgeringsplicht ;
- Bij het invulling geven aan de inburgeringsplicht staat de eigen verantwoordelijkheid (ook in financiële zin) centraal;
- Aan de inburgeringsverplichting is voldaan wanneer het inburgeringsexamen is behaald;
- Inburgeringsplichtigen hebben keuzevrijheid ten aanzien van de inkoop van cursussen;
- Gemeenten hebben een spilfunctie, met name voor enkele bijzondere groepen inburgeringsplichtigen. Deze spilfunctie bestaat uit een informerende, handhavende en faciliterende rol.

In deze notitie wordt kort teruggeblikt op de geschiedenis van de inburgering, wordt de inhoud van de Wet inburgering beschreven en de rol van de gemeente en wordt ingegaan op de verordening die door de gemeenteraad moet worden vastgesteld. Op het gebied van de inburgering vindt samenwerking plaats tussen de gemeenten Heusden, waalwijk en Loon op Zand. Deze drie gemeenten hebben in 2007 gezamenlijk de aanbesteding inburgering uitgevoerd. De uitvoering van de Wet inburgering vindt plaats bij de ISD-ml op basis van een uitvoeringsovereenkomst. Jaarlijks worden op basis van het beschikbare rijksmiddelen voor de inburgering prestatieafspraken met de ISD-ml gemaakt. Het beleid is bij de drie afzonderlijke gemeenten gebleven, zoveel mogelijk wordt afstemming gezocht, echter uitgangspunt bij de samenwerking is dat lokale situaties verschillen en daarom eigen gemeentelijk beleid mogelijk moet blijven.

Geschiedenis van Inburgering in Nederland

Vanaf 30 september 1998 is de Wet Inburgering Nieuwkomers van kracht. Het beleid is er op gericht om mensen die zich permanent in Nederland vestigen in staat te stellen zo snel mogelijk een zelfstandige positie te verwerven. Inburgering wordt gezien als een eerste stap in een proces van maatschappelijke integratie. Dit programma wordt middels een beschikking aan de inburgeraar opgelegd, duurt maximaal 1 jaar en wordt afgesloten met een certificaat. Het inburgeringsprogramma omvat een opleiding Nederlands als 2^e taal, maatschappijoriëntatie, beroepenoriëntatie en maatschappelijke begeleiding. De onderwerpen Nederlands als 2^e taal en maatschappijoriëntatie worden afgesloten met een toets, welke het niveau meet. Wordt het minimumniveau dat in de wet wordt genoemd, niet gehaald, dan heeft dat geen consequenties voor de

nieuwkomer. Het verwijtbaar niet-deelnemen aan het programma, uitval of ongeoorloofd verzuim, kan door de gemeente beboet worden met een bestuurlijke boete. Daarnaast is er vanaf 2004 ook een regeling Oudkomers van kracht geworden. De landelijke doelstelling van het oudkomersbeleid is het vergroten van de deelname aan, en succesvolle afronding van trajecten voor beheersing van de Nederlandse taal voor de groep oudkomers die in een maatschappelijke achterstandssituatie verkeren.

Het Kabinet Balkenende II is van mening dat de resultaten van dit beleid zijn achtergebleven bij wat gewenst is. Ook de Commissie Blok is tot deze conclusie gekomen. In het nieuwe stelsel wordt mede daarom een omslag gemaakt van een inspanningsverplichting naar een resultaatsverplichting.

Introductie Wet Inburgering

De Contourennota "Herziening van het inburgeringsbeleid" is in april 2004 vastgesteld door de Tweede Kamer. Op 7 juli 2006 heeft de Tweede Kamer kamerbreed ingestemd met het (gewijzigde) wetsvoorstel inburgering. Op 28 november 2006 heeft de Eerste Kamer de Wet Inburgering aanvaard. Het verschil tussen oud- en nieuwkomers verdwijnt in de nieuwe wet. Personen die zich blijvend in Nederland willen vestigen dienen in het buitenland een toets (toelatingsexamen) af te leggen en na vestiging in Nederland binnen een bepaalde tijd op eigen initiatief en eigen kosten een bepaald taalniveau te bereiken. Het niet voldoen aan die verplichting wordt gesanctioneerd.

De drie belangrijkste uitgangspunten van de wet zijn:

- 1) van inspanningsverplichting naar resultaatsverplichting
- 2) eigen verantwoordelijkheid van de inburgeringsplichtig
- 3) open marktwerking

Deltaplan Inburgering

Op 7 september 2007 is het Deltaplan inburgering door de Ministerraad vastgesteld en naar de Tweede Kamer gestuurd. In het Deltaplan inburgering presenteert het kabinet maatregelen voor de kwaliteitsverbetering van de inburgering in Nederland. Kwaliteitsverbetering vindt plaats door vereenvoudiging van regelgeving. De regelgeving wordt op de volgende punten aangepast:

1. inburgeringsaanbod voor alle inburgeraars
2. direct kunnen opgaan voor het staatsexamen
3. één handhavingstermijn
4. één wet voor verplichte en vrijwillige inburgering
5. participatiefonds voor re-integratie, volwasseneducatie en inburgering
6. stevig positioneren van een persoonsvolgend budget (PVB).

De aanpassingen vinden op verschillende tijdstippen plaats:

1 januari 2008:	- het persoonsvolgend budget nadrukkelijker positioneren in de Regeling vrijwillige inburgering. Wijziging Regeling vrijwillige inburgering niet G-31 2007, gepubliceerd in de Staatscourant 14 december 2007, nr.243/pag.17.
1 juli 2008:	- direct kunnen opgaan voor het Staatsexamen;
1 januari 2009:	in werking treding Wet participatiebudget;
1 januari 2010:	- één handhavingstermijn;
- één wet voor verplichte en vrijwillige inburgering;

- persoonsvolgend budget expliciet opnemen in de Wet Inburgering;
- inburgeringsaanbod voor alle inburgeringsplichtigen, vóór 1 juli 2008 wordt een voorstel tot wijziging van de Wet inburgering ingediend en deze zal bij voorspoedige behandeling in het parlement per 1 januari 2008 in werking kunnen treden..

Het college van Heusden heeft op 1 april 2008 besloten uitvoering te geven aan de doelstelling van het Deltaplan inburgering om zodoende de inburgering een extra kwalitatieve impuls te geven door o.a. alle nieuwkomers die zich voor een niet tijdelijk doel in Heusden hebben gevestigd een inburgeringstraject aan te bieden. Dit heeft tot gevolg dat hoofdstuk 6: lokaal beleid hierop is aangepast. De doelgroep van inburgeringsplichtigen aan wie een aanbod wordt gedaan is uitgebreid, alle nieuwkomers kunnen in aanmerking komen voor een aanbod en zijn opgenomen in categorie 2.

In categorie 2 is een groep benoemd die zelf al een investering doet ten aanzien van hun inburgering. De nieuwe groep nieuwkomers is hiermee vergelijkbaar. Sinds maart 2006 geldt een nieuwe toelatingsvereiste voor het krijgen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd. Deze nieuwe voorwaarde houdt in dat mensen voor een niet tijdelijk doel naar Nederland komen een machtiging tot voorlopig verblijf (mvv) nodig hebben. Vreemdelingen die een gezin willen vormen met iemand in Nederland, of zich willen herenigen met familieleden die in Nederland wonen, moeten voor hun komst naar Nederland inburgeren. Het inburgeringsexamen toetst basale kennis van de Nederlandse taal en de Nederlandse Samenleving. Het examen kan worden afgelegd op een Nederlandse Ambassade of Consulaat-generaal in het land van herkomst of bestendig verblijf. Categorie 2 zoals beschreven in de Notitie is vooral gericht op inburgeringsplichtigen die een WIN traject hebben afgesloten of die onder het overgangsrecht vielen. Achtergrond hierbij is dat deze groepen ook investering hebben gedaan ten aanzien van hun inburgering. De beschreven categorie wat alleen voor 2007 van toepassing omdat het hier om een tijdelijke groep ging.

2. Wet inburgering

In het huidige inburgeringsstelsel worden zowel nieuw- als oudkomers verplicht in te burgeren. Daarvoor is per 1 januari 2007 de Wet Inburgering (WI) in werking getreden. Vanaf 1 januari 2007 geldt – en dat is het verschil met de oude Wet Inburgering Nieuwkomers (Win) - dat aan de inburgeringsverplichting is voldaan wanneer het inburgeringsexamen met succes is afgelegd.

Algemene inburgeringsplicht

Kern van de Wet inburgering is de invoering van een inburgeringsplicht voor in beginsel alle vreemdelingen die duurzaam in Nederland willen verblijven. Het betreft vreemdelingen vanaf 16 tot 65 jaar die tijdens de leerplichtige leeftijd niet minstens acht jaar in Nederland woonden en die ook niet over bepaalde vrijstellende diploma's beschikken.

De inburgeringsplicht houdt in dat men de noodzakelijke kennis van de Nederlandse taal en samenleving verwerft en het inburgeringsexamen haalt.

Men is in beginsel vrij in zijn keuze hoe men dit doet. Zo kan men optimaal rekening houden met de persoonlijke situatie. De inburgeringsplicht is resultaatgericht. Alleen deelname aan een inburgeringscursus is niet meer voldoende. Het inburgeringsexamen moet worden gehaald om aan de inburgeringsplicht te hebben voldaan.

Doelgroepen

De inburgeringsplicht geldt voor nieuwkomers, maar ook voor reeds eerder naar Nederland gekomen migranten met een taalachterstand (voor zover vreemdeling) voorziet de wet in een inburgeringsplicht. Inburgeringsplichtigen kunnen dus nieuwkomer en oudkomer zijn.

Voor het onderscheid tussen nieuw- en oudkomers is bepalend het moment waarop de nieuwe wet in werking treedt. Personen die na de inwerkingtreding van de nieuwe wet tot Nederland worden toegelaten (vreemdelingen) of ingezetene worden in de zin van de Gemeentelijke Basisadministratie persoonsgegevens (GBA) zijn nieuwkomers. Vreemdelingen die onder de inburgeringsplicht vallen en die op het moment van inwerkingtreding van de nieuwe wet reeds rechtmatig in Nederland verblijven zijn oudkomers. Er wordt onderscheid gemaakt tussen oud- en nieuwkomers omdat voor de oudkomers de inburgeringsplicht op enkele punten anders is geregeld dan voor de nieuwkomers.

Nieuwkomers

Nieuwkomers zijn vreemdelingen, in de leeftijd vanaf 16 tot 65 jaar die;

- na de inwerkingtreding van de wet voor een niet tijdelijk doel tot Nederland worden toegelaten of
- op de dag voorafgaand aan de inwerkingtreding van de wet nieuwkomer was in de zin van de Wet Inburgering Nieuwkomers

Ook voor deze groep gelden de uitzonderingen zoals in de wet omschreven.

- De nieuwkomers die in het buitenland het basisexamen (Wet inburgering buitenland) hebben gehaald, moeten binnen 3,5 jaar aan hun inburgeringsplicht hebben voldaan.
- Voor de andere nieuwkomers (voornamelijk asielgerechtigden) geldt vanaf 1 januari 2010 eveneens een termijn van 3,5 jaar, op straffe van een bestuurlijke boete.
- Op grond van het Amendement Karabulut kan vanaf 1 januari 2010 de inburgeringstermijn met maximaal 2,5 jaar verlengd worden voor de inburgeringsplichtige die een alfabetiseringscursus heeft gevolgd.
- Voor nieuwkomers geldt een taalvaardigheidsniveau van A2 voor mondelinge en schriftelijke vaardigheid

Indien het inburgeringsexamen niet binnen deze termijn wordt gehaald, wordt in principe een bestuurlijke boete opgelegd.

Oudkomers

Oudkomers zijn vreemdelingen in de leeftijd vanaf 16 tot 65 jaar die voor de inwerkingtreding van de wet in Nederland woonden, maar geen acht jaar in Nederland hebben gewoond tijdens de leerplichtige leeftijd en die evenmin diploma's hebben waaruit blijkt dat zij beschikken over voldoende kennis van de Nederlandse taal en de samenleving.

Voor een oudkomer kan de inburgeringsplicht op een later moment ontstaan dan bij de inwerkingtreding van de wet. Hierbij kan gedacht worden aan: een vreemdeling die na aanvankelijk verblijf voor een tijdelijk doel, een verblijfsvergunning voor een permanent doel verkrijgt

Voor de groep oudkomers is de inburgeringsplicht enigszins anders geregeld dan voor de nieuwkomers:

1. Van de oudkomers wordt verwacht dat zij mondeling op A2 niveau kunnen communiceren. Voor de schriftelijke taalvaardigheden volstaat het A1-niveau.
2. Oudkomers moeten binnen 5 jaar op straffe van een bestuurlijke boete hebben voldaan aan de inburgeringsplicht. De termijn gaat pas in als de gemeente dit bij (handhavings)beschikking heeft bepaald. Met de wetwijziging van 1 januari 2010 is de inburgeringstermijn voor alle inburgeringsplichtigen gelijk getrokken met periode van 3,5 jaar.
3. Oudkomers die bij de inwerkingtreding van het nieuwe stelsel 60 jaar of ouder zijn, zijn bij wijze van overgangsregel niet inburgeringsplichtig.

Gefaseerd handhaven

De oudkomers zijn bij de inwerkingtreding van de wet inburgeringsplichtig. Maar niet alle oudkomers kunnen vanwege financiële en organisatorische beperkingen tegelijkertijd aan hun inburgeringsplicht worden gehouden. De handhaving zal dus gefaseerd plaatsvinden. Elk jaar zullen gemeenten een 'nieuwe' groep oudkomers een beschikking kunnen geven waaruit blijkt dat ze nu aan hun inburgeringsplicht moeten voldoen waarna vervolgens dus de inburgeringsplicht zal worden gehandhaafd. De termijn gaat dan in. Op straffe van een bestuurlijke boete zal de oudkomer worden gehouden aan zijn inburgeringsplicht.

Geestelijke bedienaren

Geestelijke bedienaren, zowel oud- als nieuwkomers, zijn op grond van de Wet inburgering (WI) inburgeringsplichtig (ook met een tijdelijk verblijfsdoel). De inburgeringsplicht geldt voor geestelijken van alle religieuze richtingen. Het gaat hierbij bijvoorbeeld om: dominees, imams, priesters en rabbijnen. Het programma voor geestelijke bedienaren is anders dan voor andere inburgeraars. Geestelijke bedienaren spelen namelijk een belangrijke rol in het integratieproces. Zij vervullen een voorbeeld- en soms adviesrol binnen hun geloofsgemeenschap en kunnen een brugfunctie vervullen tussen de geloofsgemeenschap en de Nederlandse samenleving. Om aan de eigen inburgering vorm te geven, en tegelijkertijd in te kunnen spelen op de verwachtingen die vanuit de geloofsgemeenschap en vanuit de Nederlandse samenleving aan hen worden gesteld, moeten zij beschikken over voldoende kennis van de Nederlandse taal en samenleving.

Net als andere inburgeraars zullen ook geestelijke bedienaren het nieuwe inburgeringsexamen (met goed gevolg) moeten afleggen. In het inburgeringsexamen worden aan geestelijke bedienaren aanvullende eisen gesteld. Eén vanuit het Rijk aangewezen, instelling zal de gehele cursus voor geestelijk bedienaren verzorgen.

Het inburgeringsexamen in Nederland

In het inburgeringsexamen in Nederland wordt getoetst op taal en kennis van de Nederlandse samenleving. Het examen is samengesteld uit twee onderdelen: een praktijkdeel en een centraal deel.

- Het praktijk deel van het examen bestaat uit een assessment, een portfolio of een combinatie daarvan.

- Het centraal deel van het examen bestaat uit het elektronisch praktijkexamen, de Toets Gesproken Nederlands en het examen Kennis van de Nederlandse Samenleving. Het centrale deel wordt afgenomen door de IB-groep

Het praktijkdeel

Het praktijkdeel van het examen bestaat uit een assessment, een portfolio of een combinatie daarvan. Het assessment omvat praktijktoetsen, waarbij de inburgeringsplichtige laat zien dat hij bepaalde taalhandelingen kan uitvoeren. Men wordt getoetst op spreken, luisteren, lezen en schrijven en het voeren van gesprekken binnen de domeinen burgerschap, werk en opvoeding, gezondheid of onderwijs (OGO), ondernemerschap of maatschappelijke participatie. Assessments worden altijd afgenomen door een aangewezen exameninstelling. Ook kan de praktijktoetsing door middel van een portfolio gedaan worden. Een portfolio is een verzameling bewijzen van taalvaardigheid in het Nederlands. Deze taalvaardigheidsbewijzen worden door de inburgerings-plichtige, al dan niet met behulp van een opleidingsinstituut, in de praktijk "verzameld". Hij kan dit doen door bijvoorbeeld een gesprek te voeren op het consultatiebureau, bij het CWI een sollicitatieformulier in te vullen of door deel te nemen aan een ouderavond op de school van zijn kind.

Bij de keuze voor alleen het portfolio is een panelgesprek over het portfolio met twee examinatoren een verplicht onderdeel van het portfolio. In dit afsluitende gesprek wordt getoetst of iemand de vereiste taalvaardigheid bezit. De beoordeling van het portfolio kan door een aangewezen exameninstelling of door de IB-Groep worden gedaan.

Het centraal deel

Het centraal deel van het examen bestaat uit drie examenonderdelen:

1) Elektronisch praktijkexamen

Het elektronisch praktijkexamen is een controle op het taalniveau van de kandidaat. Hierin zijn lezen, schrijven, spreken en luisteren geïntegreerd. De basis voor dit examen wordt gevormd door dezelfde cruciale praktijksituaties als bij het portfolio en de assessments. Het examen wordt per computer afgenomen. Bij dit examen wordt in ieder geval het domein "burgerschap" getoetst en daarnaast een van de domeinen "werk" of "onderwijs, gezondheid en opvoeding", "ondernemerschap of maatschappelijke participatie".

2) Toets Gesproken Nederlands

Bij de Toets Gesproken Nederlands worden de mondelinge taalvaardigheden van de kandidaten getest, onder andere door het beantwoorden van korte vragen en het benoemen van tegenstellingen. Van kandidaten wordt verwacht dat zij beschikken over spreek- en luistervaardigheid op niveau A2. Het examen wordt afgenomen via de telefoon die in verbinding staat met een computer.

3) Kennis van de Nederlandse Samenleving

Naast taalvaardigheden moet de inburgeringsplichtige Kennis van de Nederlandse Samenleving verwerven. Het gaat om een computertoets. Daarbij geldt voor iedereen hetzelfde niveau. De onderwerpen die worden geëxamineerd zijn: werk en inkomen; omgangsvormen, waarden en normen; wonen; gezondheid en gezondheidszorg; geschiedenis en geografie; instanties; staatsinrichting en rechtsstaat; onderwijs en opvoeding, ondernemerschap of maatschappelijke participatie.

Korte Vrijstellingstoets

Het is mogelijk dat inburgeringsplichtigen door middel van het afleggen van de Korte Vrijstellingstoets aantonen dat zij voldoende zijn ingeburgerd. Deze toets kan men eenmalig afleggen bij de IB-Groep. Het niveau van deze toets is B-1 van het Europees Raamwerk voor Moderne Vreemde Talen

Niveau en eindtermen

Voor het niveau van het inburgeringsexamen in Nederland is aangesloten bij het advies van de Adviescommissie Normering Inburgeringseisen (Commissie Franssen):

- Nieuwkomers: mondelinge en schriftelijke vaardigheden op niveau A2
- Oudkomers: A2 voor mondelinge vaardigheden en A1 voor schriftelijke vaardigheden
- Voor het onderdeel Kennis van de Nederlandse Samenleving is het advies van aangedragen onderwerpen overgenomen en is aangesloten bij burgerschapscompetenties die gangbaar zijn in het beroepsonderwijs

Kosten

Voor het afleggen van het inburgeringsexamen is examengeld verschuldigd. Dit moet de inburgeringsplichtige vooraf voldoen. De bedragen voor de examenonderdelen bij de IB-Groep worden vastgesteld in een ministeriële regeling. De onderwijsinstellingen bepalen zelf de hoogte van het examengeld voor de de centrale onderdelen. Als de inburgeringsplichtige een inburgeringsvoorziening door de gemeente wordt aangeboden, omvat dit aanbod éénmaal het kosteloos afleggen van een examen. Men betaalt wel een (beperkte) eigen bijdrage. Een deel van de inburgeringsplichtigen moet zelf het initiatief nemen zich te kwalificeren voor het examen en de kosten voor de inburgering zelf dragen. Om ze daartoe financieel in staat te stellen bevat de Wet inburgering enkele financiële regelingen.

Financiële regelingen

Inburgeringsplichtigen kunnen in bepaalde omstandigheden een beroep doen op twee financiële regelingen: een leningfaciliteit en een vergoedingenregeling om hen te helpen de inburgeringcursus te bekostigen. De IB-groep is belast met de uitvoering van de leen- en vergoedingenregeling

Inburgeringsdiploma

Een inburgeringsplichtige ontvangt een uitslag wanneer hij een examenonderdeel heeft gehaald. Als de kandidaat de verplichte examenonderdelen met succes heeft afgelegd ontvangt hij van de IB-Groep het inburgeringsdiploma. Als iemand zakt voor een deexamen, kan hij zich opnieuw aanmelden en dit opnieuw afleggen. Vanaf 1 januari 2007 wordt het nieuwe inburgeringsexamen de naturalisatietoets. Indien het diploma op A2 niveau is behaald kan een verzoek tot naturalisatie worden ingediend en wordt dan bekeken of ook aan de andere voorwaarden van naturalisatie wordt voldaan.

Wet Inburgering en naturalisatie

Wanneer de inburgeraar het inburgeringsdiploma heeft gehaald, kan een aanvraag voor naturalisatie ingediend worden. Het inburgeringsdiploma is een van de voorwaarden om via naturalisatie Nederlander te worden en vervangt de naturalisatietoets. Verder zal er worden onderzocht of de inburgeraar voldoet aan de volgende eisen:

- De inburgeraar is meerderjarig.
- Hij of zij woont 5 jaar onafgebroken met een geldige verblijfsvergunning in Nederland, de Nederlandse Antillen of Aruba.
- Hij of zij heeft de laatste vier jaar geen gevangenisstraf, leer- of taakstraf of hoge geldboete gekregen.
- Hij of zij is bereid afstand te doen van de huidige nationaliteit.
- Hij of zij heeft een verblijfsvergunning voor een niet-tijdelijk doel, zoals gezinshereniging.

3. Rol van gemeenten

De rol van gemeenten in het nieuwe inburgeringsstelsel is veranderd ten opzichte van de rol gedurende de Wet Inburgering Nieuwkomers. Destijds lag de regierol van de inburgering bij gemeenten. Nu zijn het echter de inburgeringsplichtigen die moeten inburgeren en de regie over hun eigen inburgering hebben. Dat neemt niet weg dat gemeenten een belangrijke spilfunctie ten aanzien van de inburgering vervullen. Deze bestaat uit een informerende, handhavende en faciliterende rol.

Informatie en advies

Gemeenten zijn belast met de informerende en voorlichtende taken. Zij hebben de ruimte om deze rol naar eigen inzicht, passend bij hun omstandigheden, in te vullen. Grotere gemeenten geven mogelijk de taken vorm door meerdere informatiepunten in te richten, terwijl kleinere een gezamenlijk informatiepunt kunnen overwegen. De gemeentelijke informatiefunctie kan bestaan uit een overzicht van gecertificeerde aanbieders, over de eindtermen van de inburgering en over de gevolgen van het niet voldoen aan de inburgeringsplicht. Gemeenten zijn vrij in de wijze waarop zij invulling geven aan dit informatiepunt.

Handhaving

Een belangrijk aspect van de inburgeringsplicht is de handhaving ervan. Hoewel het nieuwe stelsel uitgaat van de eigen verantwoordelijkheid van nieuw- en oudkomers en het belang van de inburgering vooral bij de persoon zelf ligt, is een plicht zonder enige vorm van handhaving tandeloos. Gemeenten hebben ten aanzien van alle inburgeringsplichtigen, nieuwkomers en oudkomers, de bevoegdheid om vast te stellen of zij aan de inburgeringsplicht hebben voldaan. Het behalen van het inburgeringsexamen wordt als voorwaarde gesteld om voor een zelfstandige verblijfsvergunning (asiel of regulier) voor onbepaalde tijd in aanmerking te kunnen komen. Deze nieuwe inburgeringsvereiste waarborgt dat de vreemdeling aan wie het op basis van die vergunning wordt toegestaan voor onbepaalde tijd in Nederland te verblijven, ook daadwerkelijk beschikt over voldoende kennis om in onze samenleving te kunnen participeren. Benadrukt wordt dat een vreemdeling niet zal worden uitgezet om de enkele reden dat het inburgeringsexamen niet is behaald. Indien het inburgeringsexamen niet is behaald, is niet voldaan aan alle voorwaarden voor het verkrijgen van de verblijfsvergunning voor zelfstandig verblijf of verblijf onbepaalde tijd asiel dan wel regulier. Dan is de enige mogelijkheid verlenging van de vergunning voor bepaalde tijd asiel dan wel regulier.

Bestuurlijke boetes

De Wet inburgering bepaalt de maximale hoogte van de bestuurlijke boete die voor de verschillende overtredingen door de gemeenten worden opgelegd. Een overzicht van de verschillende overtredingen en bijbehorende maximale boetebedragen:

Overtreding	Handelen in strijd met WI:	Type feit	Maximale boete
A) Intake	Artikel 25	Licht feit	250 euro
B) Handhaving bij aanbod	Artikel 23	Zwaar feit	500 euro
C) Termijnoverschrijding	Artikel 7	Zwaar feit	500 euro
C) Herhaalde termijnoverschrijding	Artikel 32 en 33	Zwaar feit	1000 euro

Met inachtneming van deze maximumbedragen moet de gemeente in een verordening voor alle strafbare gedragingen de hoogte van de boetes vaststellen binnen de in de wet genoemde kaders.

a) Handhaving bij intake

Het college kan een bestuurlijke boete opleggen indien een opgeroepene niet verschijnt of onvoldoende medewerking verleent aan de intake.

b) Handhaving bij aanbod

De gemeente legt een bestuurlijke boete op voor het onvoldoende medewerking verlenen aan de uitvoering van een (met reïntegratie gecombineerde) inburgeringsvoorziening, of voor het niet voldoen aan een in de gemeentelijke verordening vastgestelde (inspannings)verplichting in het kader van een dergelijke voorziening. Hierbij kan gedacht worden aan verplichtingen tot het volgen van het traject (verzuim en uitval), medewerking aan voortgangscntrole, deelname aan het examen. Er kan een boete van maximaal € 500,- worden opgelegd. Dit betreft dan wel zware feiten in de zin van de Awb. Dan geldt de verplichting tot horen voorafgaand aan het opleggen van de boete evenals een verplichting tot het maken van een rapport van de overtreding.

c) Termijnoverschrijding en herhaalde termijnoverschrijding

De voornaamste sanctie is, dat de gemeente een bestuurlijke boete van maximaal € 500,- oplegt indien niet binnen de gestelde termijn aan de inburgeringsplicht is voldaan. In een boetebeschikking moet een nieuwe termijn worden gesteld voor het alsnog behalen van het inburgeringsexamen. De gemeente legt deze boete herhaald op – elke twee jaar – net zolang tot de inburgeringsplichtige het examen heeft gehaald. Bij het herhaald opleggen van de boete kan deze zelfs oplopen tot maximaal € 1.000,-.

Verlengen termijn

Een inburgeringsplichtige heeft zich te houden aan de gestelde termijn van 3.5 jaar op straffe van een boete. Als een inburgeringsplichtige echter aan een gemeente aannemelijk maakt dat hem geen verwijt kan worden gemaakt, moet het college van B&W de termijn verlengen en wordt geen boete opgelegd. Pas tegen de tijd dat de termijn afloopt kan aannemelijk gemaakt worden dat het inburgeringsexamen niet binnen de termijn gehaald kan worden. Derhalve kan de inburgeringsplichtige zijn verzoek niet eerder indienen dan zes maanden voor de termijn waarbinnen aan de

inburgeringsplicht moet zijn voldaan. Aangezien de inburgeringsplichtige aannemelijk moet maken dat hem geen verwijt treft, doet hij er goed aan bewijzen hiervoor te verzamelen en te overleggen aan het college.

Ambtshalve verlengen

Het college kan ook besluiten ambtshalve tot verlenging over te gaan wanneer het zelf al vaststelt dat geen sprake is van verwijtbaarheid van de inburgeringsplichtige. Er is geen limiet gesteld aan het aantal verlengingen. In beginsel kan het college de inburgeringstermijn verlengen tot betrokkene 65 jaar is geworden en niet langer inburgeringsplichtig is. In de praktijk zal het aantal verlengingen mogelijk beperkt kunnen blijven, omdat het college kan besluiten dat iemand niet langer inburgeringsplichtig is indien aan bepaalde voorwaarden is voldaan.

Facilitering van inburgeringsplichtigen

Voor een aantal groepen inburgeringsplichtigen acht de regering een cursusaanbod van overheidswege noodzakelijk. De gemeente krijgt de financiële middelen en de bevoegdheid om een dergelijk aanbod te doen. Dit aanbod behelst een inburgeringsvoorziening dat voorbereidt op het inburgeringsexamen. Het geeft ook recht op het eenmaal deelnemen aan het inburgeringsexamen (gratis). De gemeenten moeten de voorziening inkopen op de vrije markt. Voor de groep asielgerechtigden is een aanvullend aanbod gericht op maatschappelijke begeleiding verplicht.

Groepen met aanbod

Aan welke groepen inburgeringsplichtigen kan een aanbod worden gedaan?

De gemeenten kan een aanbod doen aan:

- Specifieke groepen uitkeringsgerechtigden.
- Oudkomers zonder inkomen uit arbeid of uitkering.
- Geestelijke bedienaren (verplicht aanbod*).
- asielgerechtigden (verplicht aanbod*)

* Voor de laatste 2 groepen (geestelijke bedienaren en asielgerechtigden) geldt dat de gemeente een aanbod moet doen. Zowel voor nieuwkomers als oudkomers. Bij geestelijk bedienaren ook in geval van een tijdelijk verblijfsdoel.

Verordening

De gemeenteraad dient bij verordening regels op te stellen over:

1. de informatieverstrekking door de gemeente aan de inburgeringsplichtigen over hun rechten en plichten volgens deze wet alsmede over het aanbod van en de toegang tot inburgeringsvoorzieningen.
2. de procedure die wordt gevolgd voor het doen van een aanbod aan de inburgeringsplichtigen en de criteria die hierbij worden gehanteerd en over de vaststelling van een passende inburgeringsvoorziening, met inbegrip van de totstandkoming en de samenstelling van de inburgeringsvoorziening.
3. over de rechten en plichten van de inburgeringsplichtige voor wie een inburgeringsvoorziening is vastgesteld. Deze regels hebben in ieder geval betrekking op de inning van de eigen bijdrage door het college en de mogelijkheid van betaling in termijnen.
4. het bedrag van de bestuurlijke boete die voor de verschikkende overtredingen kan worden opgelegd.

4. Regeling vrijwillige inburgering

Na de behandeling van het wetsvoorstel inburgering in de Tweede Kamer op 7 juli 2006 zijn alle nota's van wetswijziging en de aangenomen amendementen verwerkt in het wetsvoorstel inburgering. In augustus 2006 heeft de Raad geconcludeerd dat een inburgeringsplicht voor de drie categorieën genaturaliseerde Nederlanders in strijd zou zijn met het gelijkheidsbeginsel. In oktober 2006 heeft de minister de Tweede Kamer geïnformeerd over aanvullende maatregelen zoals het voornemen om voor het jaar 2007 een tijdelijke regeling voor vrijwillige inburgering van kracht te laten worden. In november 2006 is een conceptregeling gepubliceerd, in december 2006 is de definitieve regeling vastgesteld. De Regeling vrijwillige inburgering niet G-31 2007 is bedoeld om gemeenten in staat te stellen aan personen die niet onder de inburgeringsplicht van de Wet Inburgering zullen gaan vallen, maar van wie wel objectief kan worden vastgesteld dat zij inburgeringsbehoefstig zijn, een inburgeringsvoorziening aan te bieden. De regeling sluit qua doel en systematiek zoveel mogelijk aan bij de toekomstige Wet inburgering en bouwt ten dele voort op de reeds bestaande Regeling inburgering allochtone vrouwen niet-G31 2006. Met ingang van 1 januari 2010 is de Regeling vrijwillige inburgering vervallen en maakt de vrijwillige inburgering onderdeel uit van de Wet inburgering. Hiervoor is na artikel 24 van de Wet een nieuwe paragraaf ingevoerd "Gemeentelijk aanbod aan vrijwillige inburgeraars".

5. Hoofdlijnen van de bekostiging van de Wet inburgering

Om de taken te kunnen uitvoeren, ontvangen gemeenten op grond van de Wet inburgering jaarlijks een rijksbijdrage. De verstrekte Rijksbijdragen bevatten een drietal componenten, te weten een prestatieafhankelijk, een variabel en een vast deel.

Het prestatie-afhankelijke deel is met name bedoeld voor het aanbieden van inburgeringsvoorzieningen aan inburgeraars (inclusief de handhaving).

Het variabele deel is bedoeld voor de bekostiging van de handhaving van de inburgeringsplicht van inburgeringsplichtigen die geen inburgeringsvoorziening krijgen aangeboden en het aanbieden van inburgeringsvoorzieningen aan geestelijke bedienaren. Vanwege de relatief geringe omvang van de groep 'geestelijke bedienaren' en de onbekende verdeling ervan over gemeenten, vindt hiervoor geen bevoorschotting plaats.

Het vaste deel tenslotte is bedoeld voor de verstrekking van informatie over het nieuwe inburgeringsstelsel.

Op 1 januari 2009 is de Wet participatiebudget van kracht geworden. Dat betekent dat de niet G-31 gemeenten (waartoe de gemeente Heusden behoort) vanaf die datum één budget krijgen waarmee ze re-integratie- educatie- en inburgeringsvoorzieningen kunnen aanbieden. De afrekening van dit budget betreft alleen de rechtmatigheid van de uitgaven. Prestaties zijn binnen het regime van het participatiebudget (nog) niet relevant voor de afrekening. Deze zijn wel relevant voor de verdeling van de budgetten vanaf 2012. De geleverde prestaties in 2010 zullen gebruik worden voor de verdeling van het budget 2012.

6. Lokaal beleid

De gemeentelijke visie op inburgering kan variëren van het alleen uitvoeren van de wettelijke taken tot een integrale visie waarin inburgeren gezien wordt als een eerste stap in het totale integratieproces. Tussen beide uitersten kan gevarieerd worden met een meer of mindere actieve aanpak van de inburgering. Bij de uitvoering van de WIN is geïnvesteerd in een ketenaanpak met verschillende instanties. Na afsluiting van de inburgering is vervolgeducatie mogelijk indien nog onvoldoende niveau behaald is, voor mensen met een uitkering gaat werk boven inkomen. In de praktijk betekent het toch vaak dat mensen werkloos blijven of een baan aanvaarden die onder hun niveau ligt (m.n. hoog opgeleide vluchtelingen). Het uitgangspunt van de Wet Inburgering is de eigen verantwoordelijkheid van de mensen. Tijdens het proces van wetsvoorstel naar wet per 1 januari 2007 is de wet herhaaldelijk aangepast, waardoor het eigen verantwoordelijkheidsbeginsel voor een deel is afgezwakt. Zo is o.a. opgenomen dat de gemeenten alle asielgerechtigden een aanbod moeten doen en dit aanbod dient ook maatschappelijke begeleiding te omvatten.

Start met uitvoering van wettelijke taken

Bij inwerkingtreding van de wet per 01.01.2007 moet de gemeente de nieuwkomers handhaven, een aanbod doen aan de verplichte groepen (geestelijk bedienaren en asielgerechtigden) en de informerende rol vervullen. Hiervoor is een verordening opgesteld waarin een aantal zaken geregeld is. Het verplichte aanbod voor geestelijk bedienaren gaat via een speciaal hiertoe vastgesteld traject, de bekostiging hiervan wordt ook apart aan de gemeenten verstrekt. Het verplichte aanbod aan asielgerechtigden inclusief de verplichte begeleiding kan in deze opzet de eerste prioritaire doelgroep zijn die de gemeente vaststelt.

Ambitie om mensen die een inburgeringstraject hebben doorlopen extra te stimuleren tot blijvende maatschappelijke participatie.

Het behalen van het inburgeringsexamen geeft geen garantie op werk, startkwalificatie of maatschappelijke deelname. Indien actieve deelname uitblijft na afloop van het traject verwatert het verworven taalniveau snel. Beleid op uitstroom is voor een deel van de inburgeraars nodig voor een volgende stap in het integratieproces. Er zal in ieder geval een koppeling worden gelegd met de voorzieningen die de Wet Educatie en Beroepsonderwijs (WEB) biedt.

Deltaplan inburgering

Kort na de invoering van de Wet inburgering, verschijnt het Deltaplan inburgering. Het doel van het Deltaplan is de verbetering van de kwaliteit van de inburgering door in te zetten op meer maatwerk en de versterking van verbinding tussen inburgering en participatie en vereenvoudigde regelgeving. Het kabinet heeft naar aanleiding van het Deltaplan inburgering besloten twee vereenvoudigingsmaatregelen met terugwerkende kracht in te voeren. Dit zijn de mogelijkheid om met iedere inburgeringsplichtige een aanbod te doen en de mogelijkheid tot het opgaan voor het Staatsexamen aan te bieden. Op 8 april 2008 heeft het college besloten hieraan invulling te geven. Daarnaast is per 1 januari 2009 de Wet participatiebudget in werking getreden. En thans worden de overige punten door middel van een wetswijziging ingevoerd.

Nadere invulling verordening

Er is gebruik gemaakt van de conceptverordening zoals die door de frontoffice

inburgering is aangereikt. Een aantal artikelen dient nader aangevuld c.q. gewijzigd te worden op basis van de wetswijziging en de beleidsvrijheid die de gemeente heeft ten aanzien van de eigen bijdrage van de vrijwillige inburgeraars.

De informatieverstrekking

De WI verplicht gemeenten om inburgeraars te informeren over hun rechten en plichten. Gekozen kan worden voor een minimale invulling van de informatiefunctie, waarbij naast een informatiecampagne van het Rijk, alleen mensen die de inburgeringsplicht krijgen opgelegd worden geïnformeerd. Gelet op de grootte van de groep potentieel inburgeringsplichtigen, de uitbreiding naar inburgeringsbehoefte en het feit dat een deel van de groep zelf verantwoordelijk is voor het traject mag verondersteld worden dat er behoefte zal zijn aan een punt waar men informatie kan krijgen over de verschillende opleidingsmogelijkheden, welke aanbieders zijn er, wie hebben een keurmerk, hoe zit het met de lening van de IB-groep, wat zijn gevolgen van het niet op tijd behalen van het inburgeringsexamen. De Wet inburgering wordt uitgevoerd door de ISD-ML op basis van een met de gemeente gesloten uitvoeringsovereenkomst. Bij de ISD kan men terecht voor informatie over de inburgering. Daarnaast kan men terecht bij Stichting Vluchtelingenwerk voor voorlichting over de inburgering.

Aanwijzen van de doelgroepen

In de verordening zijn criteria gegeven op basis waarvan het college groepen inburgeringsplichtigen bij voorrang een inburgeringsvoorziening kan aanbieden. Verschillende criteria kunnen een rol spelen: verblijfstitel, leeftijd, wel of niet gezag over minderjarige kinderen, uitkeringssituatie, verblijfsduur in Nederland. Het momenteel volgen van een inburgeringsprogramma of educatief traject kan ook een criteria zijn. Het doen van een aanbod aan inburgeringsplichtigen kan als volgt plaatsvinden:

	Hoofdcategorie	Verblijfstitel	leeftijd
1.	Asielgerechtigde vreemdelingen en geestelijk bedienaren (= verplicht)	Nvt	nvt
2.	Inburgeringsplichtige nieuwkomers als gevolg op een investering die zij zelf doen t.a.v. hun inburgering	Nvt	nvt
3.	Inburgeringsplichtigen met een uitkering – prioriteit stelling in samenspraak met de ISD		
4.	Inburgeringsplichtigen zonder inkomsten uit werk of uitkering en met het gezag over een of meer minderjarige kinderen	1. vergunning bepaalde tijd 2. vergunning bepaalde tijd 3. vergunning onbep. tijd 4. vergunning onbep. tijd	18 tot 40 40 tot 55 18 tot 40 40 tot 55
5.	Inburgeringsplichtigen zonder inkomsten uit werk of uitkering en niet het gezag over een minderjarig kind	1. Vergunning bepaalde tijd 2. Vergunning bepaalde tijd 3. Vergunning bepaalde tijd 4. Vergunning onbep. tijd 5. Vergunning onbep. tijd 6. Vergunning onbep. tijd 7. nvt	18 tot 25 25 tot 40 40 tot 55 18 tot 25 25 tot 40 40 tot 55 55 tot 65

Toelichting schema:

volgens dit schema wordt gestart met de verplichte groep (asielgerechtigde en

geestelijk bedienaren), de volgende prioriteit is voor degenen die nu al een investering doen t.a.v. hun inburgering. Daarna de groepen uitkeringsgerechtigden en personen zonder inkomsten uit werk of uitkering die het gezag hebben over een of meer minderjarige kinderen: binnen deze groep wordt onderscheidt gemaakt naar leeftijd, waarbij jongere leeftijdsgroepen voorrang hebben boven de oudere leeftijdsgroepen (investeren in jongere leeftijdsgroepen levert doorgaans meer rendement op) en vergunning bepaalde tijd gaat voor vergunning onbepaalde tijd (houders van een vergunning bepaalde tijd kunnen pas na het behalen van een inburgeringsexamen in aanmerking komen voor een zelfstandige vergunning voor onbepaalde tijd.

Afhankelijk van aantallen in bepaalde groepen en de vraag van inburgeringsplichtigen om een aanbod kan invulling gegeven worden aan het aanwijzen van doelgroepen door het college. In dit schema zijn de inburgeringsbehoefte nog niet meegenomen. Het doen van een aanbod aan inburgeringsbehoefte vindt plaats op verzoek van de inburgeringsbehoefte en voor zover er ruimte is binnen het aanbod.

Door het Rijk is aangegeven welke groepen verplicht een aanbod krijgen en aan wie een aanbod gedaan kan worden. Binnen de laatste groepen zijn criteria om voorrang te krijgen – in willekeurige volgorde: leeftijd (van jong naar oud), het hebben van het ouderlijk gezag over een of meer minderjarige kinderen, het hebben van een uitkering en het hebben van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd.

Het schema dient gezien te worden als een leidraad en afhankelijk van (1) de ruime in het aanbod (2) de persoonlijke omstandigheden, (3) het niveau en de vaardigheden van de inburgeraars en (4) de vraag om een aanbod door inburgeringsplichtigen en inburgeringsbehoefte, dient verder invulling gegeven te worden aan het aanwijzen van de doelgroepen

Inning van de eigen bijdrage

De eigen bijdrage is in de Wet Inburgering vastgesteld op € 270,- voor degenen die een aanbod van de gemeente krijgen (de anderen bekostigen zelf hun traject, eventueel met een lening van de IB-groep).

De wet schrijft ook voor dat de gemeenteraad in de verordening regels stelt over de inning van de eigen bijdrage. Gemeenten kunnen ervoor kiezen geen eigen bijdrage te innen. Dit 'kost' de gemeente geld. In de rijksbijdrage per inburgeringstraject is namelijk de eigen bijdrage van de inburgeraar verrekend. In de verordening Wet inburgering zoals deze is opgesteld bij de inwerkingtreding van de Wet inburgering, heeft de gemeente de keuze gemaakt wel een eigen bijdrage te innen en deze in ten hoogste 18 maandelijkse termijnen te innen.

Bij de behandeling van het Wetvoorstel in de Tweede Kamer op 2 juli 2009 is het amendement Dijsselbloem aangenomen. Dit amendement is als artikel 24 e in het wetvoorstel opgenomen en regelt dat gemeenten beleidsvrijheid krijgen om de eigen bijdrage al dan niet te heffen van de vrijwillige inburgeraars, mits dat beleid bij verordening wordt geregeld, zodat het voor iedereen kenbaar is en willekeur wordt voorkomen. Het uitgangspunt blijft dat de vrijwillige inburgeraar met wie een inburgeringsvoorziening of een taalkennisvoorziening is overeengekomen een eigen bijdrage is verschuldigd. Afwijking hiervan is dus mogelijk, mits geregeld in de verordening. Omdat gemeenten vanaf 2012 worden bekostigd op basis van

outputverdeelmaatstaven heeft de gemeente financieel belang bij het succesvol afronden van het traject met diploma. Het behalen van een diploma is namelijk is van de gehanteerde prestatieindicatoren. Om de vrijwillige inburgeraar te stimuleren zijn traject af te sluiten met diploma en anderzijds invulling te geven aan het amendement Dijsselbloem is in de verordening het volgende opgenomen. De vrijwillige inburgeraar is een eigen bijdrage verschuldigd, maar kan deze gerestitueerd krijgen na het behalen van het inburgeringsdiploma.

Hoogte van de bestuurlijke boetes

Met inachtneming van de maximumbedragen uit de Wet Inburgering moet de gemeente in een verordening voor alle strafbare gedragingen de hoogte van de boetes vaststellen. Vanuit het standpunt dat de gemeente haar burgers/vreemdelingen voldoende wil toerusten om deel te kunnen nemen aan de samenleving en toe te kunnen treden op de arbeidsmarkt., is het ook nodig om de vreemdelingen te stimuleren en prikkelen om een basistraject af te leggen dat hiervoor kan zorgen. Dit kan zij enerzijds door positieve impulsen (aanbieden inburgeringstraject, goede informatie) en anderzijds door negatieve prikkels (bestuurlijke boetes). Het opleggen van (enkel) een boete heeft niet vaak het gewenste effect. Meer effect krijgt men door in gesprek te gaan met de betreffende persoon om erachter te komen wat hem of haar tegenhoudt. Dit betekent dat het opleggen van een boete vooral gezien wordt als uiterste maatregel indien positieve prikkels niet de gewenste uitwerking hebben. Bij een 1^e overtreding zijn de bedragen 20% van de in de wet genoemde maxima. Bij herhaling van overtredingen zullen de boetes zwaarder worden om te voorkomen dat mensen de boete voor lief nemen en bewust niet inburgeren. Deze boetes blijven overigens ook lager dan de in de wet gestelde maxima.

Overtreding	Handelen in strijd met Wi:	Maximale boete 1 ^e keer	Maximale boete bij herhaling
Intake	Artikel 25	50 euro	100 euro
Handhaving bij aanbod	Artikel 23	100 euro	200 euro
Termijnoverschrijding	Artikel 7	100 euro	500 euro

7. Uitvoeringstaken

Vanaf 1 januari 2004 wordt de WIN uitgevoerd door de ISD Midden-Langstraat voor de gemeenten Heusden, Waalwijk en Loon op Zand. De gemeenten zelf zijn verantwoordelijk voor het beleid. Gelet op de taken die de gemeente onder de Wet Inburgering (WI) heeft: informatieverschaffing, handhaving en het doen van een aanbod aan prioritaire groepen zoals uitkeringsgerechtigden is de keuze gemaakt om de uitvoering van de Wet inburgering onder te brengen bij de ISD-ML. Dit is gebeurd op basis van ervaring met een deel van de doelgroep en er wordt een koppeling gemaakt tussen de inburgering en de re-integratie. Hierdoor is het mogelijk om een invulling te geven aan het uitgangspunt dat 80 % van de trajecten een duaal karakter moet hebben.

Het college heeft op 12 juni 2007 besloten over te gaan tot het sluiten van een uitvoeringsovereenkomst met de ISD-ML voor de uitvoering van de Wet inburgering.

Jaarlijks wordt aan de hand van de beschikbare rijksmiddelen met de ISD-ML een prestatieovereenkomst gesloten

De informatiefunctie is tot op heden ingevuld door zowel de ISD-ML als Stichting Vluchtelingenwerk. De maatschappelijke begeleiding voor de asielgerechtigde nieuwkomers is ondergebracht bij Stichting Vluchtelingenwerk.

8. Aanbesteding

Met ingang van de Wet inburgering heeft de marktwerking in de inburgering zijn intrede gedaan. De verplichte winkelnering bij de ROC's is vervallen. De gemeenten Heusden, Loon op Zand en Waalwijk hebben gezamenlijk een Europese aanbesteding gedaan. Met drie taalaanbieders zijn overeenkomsten gesloten voor een periode van 1 september 2007 tot en met 31 december 2009. In de overeenkomst is de optie tot verlenging met tweemaal een periode van een jaar opgenomen. De colleges van de 3 deelnemende gemeenten hebben in november 2009 besloten gebruik te maken van deze optie, waardoor de contracten doorlopen tot 1 januari 2011. Het jaar 2010 zal gebruikt worden om een nieuwe (aanbestedings) procedure op te starten.